

flet ikke været Tale. Vi ere ved Finantslovens Behandling gaaede ud fra, at vi flet ikke vilde indlade os paa, hvormange Embeder der var, men vi holdt os kun til dem, for hvilke der var opført Gage, og det er ogsaa bekendt, at der for Diebliffet existerer enkelte Embeder, som beklædes af ulønnede Mænd, og som ikke ere opførte i Finantsloven, hvilket f. Ex. er Tilfældet med Hensyn til Domainedirectoratet. Det har man altid betragtet som Noget, der flet ikke vedkommer Rigsdagen, fordi der ikke var opført Noget derfor, men i nærværende Tilfælde vilde jo Gagen vedblive at staae paa det militaire Budget, og der vilde jo nok findes Personer, der være kvalificerede til at beklæde saadanne Embeder. Det er mig fremdeles aldeles umuligt at indsee, hvorledes denne Sag staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet, om der skal være Generaler eller Oberster; det forekommer mig, at det lettest kunde ordnes i de Tilfælde, hvor den militaire Opstigning var begrænset med Oberst-Gage, saa vilde Forholdet accurat ligesaa let kunne indtræde og komme til Anvendelse som i nærværende Tilfælde. Forøvrigt er denne Sag kommen i en uheldig Stilling ved den ærede Finantsministers Udtalelse, der let kunde bringe os til at bruge samme Fremgangsmaade som ved den forrige Apanage Lov, hvor man, da man ikke blev enig om Apanagen, gif' over til at opføre Apanagens Beløb i Finantsloven uden nogen særlig Lov, hvortil man fandt Hjemmel i Grundlovens § 17, der alene indeholder at for Medlemmerne af det kongelige Hus kan der bestemmes Apanager ved Lov.

Finantsministeren: Jeg lægger naturligvis ingen Vægt paa, naar blot det fornødne Apanagebeløb bliver bevilget, om dette skeer ved særlig Lov eller igjennem den almindelige Finantslov; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at, naar man følger den ærede Ordfører i Grundtrækkene af hans Fremstillingsmaade, saa skulde man virkelig troe, at det,

hvorom der her taltes, var, enten at anerkjende og antage Udvalgets Fleertals Princip, eller ogsaa for al Fremtid at see det forkastet, og lige det Modsatte af dette Princip see; men saaledes staaer Sagen ikke. Der indeholdes ikke i nærværende Lovforslag, eller i Udvalgets Fleertals Gendringsforslags Forkastelse den mindste Bestemmelse om, at for Fremtiden skulde Apanagisten tillige have en Gage. Det staaer intetsteds skrevet. Jeg veed ikke, hvorfor man vil tillægge det, som er passeret og udtalt i denne Sag, saa liden Vægt, at man vil troe, at det aldeles ingen Betydning vil faae, medmindre det fremtræder som en udtrykkelig Tilføining i Lovforslaget. Den ærede Ordfører har selv gjort opmærksom paa, at man havde ikke consequent gennemført dette Princip om Gagen, idet der navnlig kunde opstilles Exempler paa civile Bestillinger, som havde været overdragne til saadanne høje Personer, uden at de derfor have nydt særlig Gage. Ja, netop deri ligger, at det er ikke og har aldrig fra Regeringens Side været erkjendt som absolut nødvendigt, at apanagerede Personer tillige have en særlig og navnlig udelukkende militair Gage. Der er ifølge vore Institutioner aldeles Intet til Hinder for, at fyrstelige Personer kunne beklæde civile Embeder, ja selv et Ministerembede. Ogsaa det lader sig gøre. — Naar man siger, at der er Bestillinger, som ere ulønnede, og har anført det som et Bevis for, at der ved en Bestemmelse, som den af Udvalgets Fleertal foreslaaede, ikke er tilfattet nogen Indskrænkning i den Kongen tilstaaede Besættelsesret af alle Embeder, saa rammer denne Bemærkning ikke her. Mellem de 2 Ting, at der findes visse Embeder, om hvilke det forud er bestemt, at de skulle være ugagerede, eller at der bagefter oprettes saadanne uden Gage, og saa udtrykkelig at for m. n. e. Kongen at tillægge en vis Person Gage, er der en stor Forskjel.